

มันอยู่ในตัวของเรา แต่มันไม่ใช่พวกของเรา

THE CONSCIENCE OF MAN

เจาะลึก

จิตสำนึกผิดชอบ

ของมนุษย์

มโนธรรมของมนุษย์เป็นประทีปของพระเจ้า

เพื่อส่องดูส่วนลึกที่สุดของมนุษย์

THE CONSCIENCE OF MAN

จิตสำนึกผิดชอบของมนุษย์

ถ้าเราเป็นนักสังเกตเราก็จะเห็นว่า ท่ามกลางสรรพสิ่งในโลกนี้ มนุษย์เรามีความมหัศจรรย์ของชีวิตที่เหนือกว่าสิ่งมีชีวิตทั้งปวง เพราะมนุษย์เรานั้นมีสติปัญญา มีศักยภาพในการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งยังสามารถที่จะใช้คำพูดสื่อความรู้สึกในใจของเราออกมาได้ และมนุษย์มีอำนาจในการครอบครองสิ่งต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุดก็คือมนุษย์เรานั้นมีกฎศีลธรรมที่ฝังงมอยู่ในจิตใจ ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมนุษย์...

ออกัสติน นักปรัชญาท่านหนึ่งของโลกกล่าวว่า “ในเมื่อมนุษย์มีกฎศีลธรรม นั้นแสดงว่าต้องมีผู้ออกกฎแต่ไม่ใช่มนุษย์เป็นผู้กำหนด” ซึ่งถ้าเราพิจารณาดี ๆ เราจะเห็นว่าคำพูดนี้เป็นความจริง เพราะถ้าหากมนุษย์เป็นผู้กำหนดกฎศีลธรรมในใจแล้ว มนุษย์เราก็สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้โดยไม่รู้ลึกระยะคิดตะขวงใจเลย แต่ความเป็นจริงแล้ว มนุษย์เราไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงกฎศีลธรรมที่อยู่ในใจของเราได้เลย เช่น กฎศีลธรรมในใจบอกเราว่า การขโมยเป็นสิ่งที่ไม่ดี ซึ่งถ้าหากเราพยายามที่จะลองเปลี่ยนแปลงกฎศีลธรรมนั้นใหม่โดยถือว่าการขโมยเป็นสิ่งที่ดีงาม ก็จะเกิดการขัดแย้งในใจของเราอย่างรุนแรง และเป็นที่น่าสังเกตก็คือ ไม่ว่าชาติไหน ๆ ก็มีกฎศีลธรรมที่เหมือน ๆ กัน นี่จึงเป็นเครื่องหมายที่ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นผู้กำหนดกฎขึ้นมาเอง แต่จะต้องมีผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์เป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์เหล่านี้ไว้ในจิตใจของมนุษย์ทุก ๆ คน ซึ่งผู้นั้นก็คือพระเจ้านั่นเอง พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สร้างชีวิตของมนุษย์ และพระองค์ได้กำหนดศีลธรรมที่ดีงามให้แก่มนุษย์เรา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งมนุษย์ทุกคนต่างก็รู้ว่ากฎศีลธรรมที่พระเจ้าทรงให้แก่เรานั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่เราก็มีอิสระในการตัดสินใจว่าจะทำตามหรือไม่ทำตามกฎนั้น ซึ่งมนุษย์เราจะต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง ถ้าหากว่าเราฝ่าฝืนกฎศีลธรรมในใจแล้วคิดว่าคงจะไม่มีใครรู้ เราก็คงคิดผิดไปถนัด เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์บันทึกไว้ว่า เมื่อมนุษย์ฝ่าฝืนกฎศีลธรรมที่ดีงามนั้น ไม่มีทางที่จะไม่มีใครรู้เพราะพระเจ้าได้ใส่บางอย่างไว้ในจิตใจของมนุษย์นั้นก็คือ “จิตสำนึกผิดชอบ” หรือ “มโนธรรมในจิตใจ” ซึ่งตัวจิตสำนึกผิดชอบที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในมนุษย์นี้ มันอยู่ในตัวของมนุษย์เราก็จริง แต่มันไม่ใช่เป็นพวกของเรา... ซึ่งการที่พระเจ้าใส่จิตสำนึกผิดชอบไว้ในตัวมนุษย์ก็เพื่อให้มันทำหน้าที่ 7 อย่างต่อไปนี้...

1. ส่องสว่าง

ถ้าผมพาฝรั่งผิวขาวคนหนึ่งกับนิโกรคนหนึ่งมายืนอยู่ต่อหน้าคุณ แล้วผมก็ถามว่า “คุณว่าใครขาวกว่ากัน?” “ฝรั่ง” คุณตอบ “เพราะเหตุไรคุณจึงรู้ว่าฝรั่งขาวกว่า?” ผมถามต่อ คุณจะตอบอย่างไร? “ฉันเห็นหรือฉันแยกแยะได้” ซึ่งนั่นดูเหมือนว่าเกือบถูก แต่คำตอบนี้มันไม่ถูกครับ คำตอบที่ถูกก็คือ “การที่คุณรู้ว่าฝรั่งคนนี้ขาวกว่านิโกรก็เพราะมีความสว่างแต่ถ้าคุณเอาคนฝรั่งกับคนนิโกรเข้าไปในห้องที่มีมืดทึบแล้ว ฝรั่งก็จะกลายเป็นนิโกร ส่วนนิโกรก็ยังเป็นนิโกรเหมือนเดิม” จากตัวอย่างนี้เราจะเห็นว่า ความสว่างจะทำให้เราเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้... และนี่ก็คือหน้าที่ของจิตสำนึกผิชอบประการแรก คือ มันจะทำให้หน้าที่ส่องสว่างภายในจิตใจของมนุษย์เราให้เห็นถึงความดีและความชั่ว มันทำให้เราแยกแยะได้ว่า สิ่งนี้ควรทำ และสิ่งนั้นไม่ควรทำ...

2. เตือน

มนุษย์เราเป็นสิ่งมีชีวิตสิ่งเดียวในโลกที่สามารถจะเลือกได้ว่าจะทำดีหรือทำชั่วและถ้าครั้งใดที่เราอยู่ระหว่างเหตุการณ์ที่เราจะต้องเลือกว่าจะทำหรือไม่ทำสิ่งที่ผิคนั้น จิตสำนึกผิชอบที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ภายในเราก็จะทำหน้าที่ประการที่สอง นั่นก็คือ “การเตือน” เวลานั้นหัวใจของเราจะเดินเร็ว ผิดปกติ และจะมีเสียงอยู่ภายใต้จิตสำนึกที่กำลังเตือนเราว่า “อย่าทำสิ่งนั้น! มันไม่ถูกต้อง มันไม่สมควรทำ” ซึ่งเวลานั้นเราจะต้องเลือกว่าจะฟังหรือไม่ฟังมัน ถ้าเรายอมฟังมัน และไม่ทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำ เราก็จะรู้สึกภูมิใจที่ไม่ได้ทำในสิ่งผิด แต่น่าเศร้าใจที่หลายครั้งมนุษย์มักไม่ยอมฟังมัน ดังนั้นเราจะเห็นว่ามนุษย์ทุกคนต่างก็ได้ทำในสิ่งที่เรารู้ดีอยู่แล้วว่าไม่สมควรทำกันทั้งสิ้น

3. ดู

ขณะที่มนุษย์เรากำลังทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำอยู่นั้น จิตสำนึกผิชอบจะทำหน้าที่ของมันอย่าง ที่สามทันที นั่นก็คือ “มองดู”...นั่นจึงเป็นเหตุที่ทำให้มนุษย์ทุกคนไม่สามารถที่จะพูดได้เลยว่า “ฉันทำ ความผิดบาปไม่มีใครรู้”...เพราะไม่เพียงแต่ตัวเราเองเท่านั้นที่รู้ จิตสำนึกผิชอบที่พระเจ้าใส่ไว้ในตัวเราก็รู้เช่นกัน

4. ตำหนิ

เมื่อมนุษย์เราทำในสิ่งที่เขาทราบคืออยู่แก่ใจว่า “ไม่สมควรทำ” แล้ว จิตสำนึกผิชอบก็จะทำหน้าที่ของมันประการที่สี่นั่นก็คือ “ตำหนิ”...เวลานั้นมนุษย์เราจะรู้สึกผิด หรือรู้สึกขัดแย้งในจิตใจทันที และเราก็พยายามที่จะเถียงหรือโต้แย้งกับมันว่าเราไม่ผิด แต่เราก็ไม่สามารถที่จะโต้แย้งหรือเถียงกับมัน

ได้แล้ว เพราะมันจะพูดต่อจิตสำนึกของเราว่า “ถ้าเธอไม่ผิด ทำไมต้องกลัว?... ทำไมต้องซ่อน?... เธอผิดแล้ว!”...

5. เรียกร้องให้กลับใจ

เมื่อจิตสำนึกผิดชอบมันตำหนิการกระทำที่ไม่ดีของเราแล้ว มันก็จะทำหน้าที่ต่อไป คือ เรียกร้องให้เรากลับใจ โดยให้เรารู้สึกละเอียดอ่อนบาป และมันอยากให้เรา รู้ว่าการที่เราทำความผิดนั้น เราไม่เพียงแต่ทำผิดต่อตนเองหรือต่อผู้อื่นเท่านั้น แต่ยังเป็นการทำผิดต่อพระเจ้าผู้สร้างชีวิตของเราด้วย ดังนั้นจิตสำนึกผิดชอบมักจะเรียกร้องให้มนุษย์เราสำนึกผิดและหันกลับมาหาพระเจ้า เพื่อรับการอภัยโทษจากพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงพร้อมที่จะอภัยโทษให้แก่มนุษย์เราเสมอ แต่น่าเศร้าใจที่มนุษย์กลับไม่ยอมฟังคำเรียกร้องของมัน...ไม่เพียงเท่านั้น มนุษย์เรายังตะคอกและไล่มัน ไม่ให้มันมายุ่งเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของเราอีกต่อไป...

6. หลับ

เมื่อมนุษย์เราไม่ฟังคำเรียกร้องของจิตสำนึกให้กลับใจแล้วจิตสำนึกผิดชอบของเราก็จะ “หลับ”...และเมื่อมันหลับแล้วถ้าเรายังขึ้นทำบาปอย่างเดียวกันเรื่อย ๆ ความรู้สึกต่อบาปชนิดนั้น ๆ ก็จะเบาบางลงจนมีความรู้สึกชินและมีความสุขกับมันนั่นจึงเป็นเหตุที่ทำให้มนุษย์เราหลายคนเมื่อดื่มเหล้าแก้วแรกจะรู้สึกผิด พอดื่มเรื่อย ๆ ก็จะไม่ชิน...บางคนเมื่อเล่นหวย โกงหน้ ก้อ โกง หรือล่องประเวณีใหม่ ๆ จะรู้สึกผิด แต่เมื่อทำบ่อย ๆ ก็รู้สึกชินและสนุกกับมัน...เวลานั้นเขาจะมีความคิดที่ว่า “ทำบาปแล้วไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้นเลย”...นั่นแสดงว่าจิตสำนึกผิดชอบของเขากำลังหลับ จึงไม่รู้สึกผิดอีกต่อไป แต่เขาไม่ทราบเลยว่า พระเจ้าผู้ทรงสร้างเขานั้นกำลังทอดพระเนตรดูเขาอยู่ พระองค์ทรงดกกลิ่นพระทัยและรอคอยเขาที่จะกลับใจ...

7. ตื่นขึ้นมาฟ่องในวันพิพากษา

หลายคนมีความคิดที่ว่า หลังจากที่มีมนุษย์เราจากโลกนี้ไปแล้ว ก็เป็นการสิ้นสุดของชีวิต แต่ความจริงแล้วชีวิตของมนุษย์ไม่ได้จบลงแค่นั้นเพราะว่าเขายังต้องอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า ซึ่งวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษามนุษย์ตามการกระทำของแต่ละคนและไม่มียุติธรรมคนไหนคนใดจะปฏิเสธได้เลยว่า เขาไม่ได้ทำความผิดบาป เพราะในวันนั้นจิตสำนึกผิดชอบจะทำหน้าที่ประกาศสุดท้ายของมัน ซึ่งก็คือ มันจะตื่นขึ้นมาฟ่องและมันจะเป็นพยานต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าว่าเขาได้ทำอะไรลงไปบ้าง ในที่สุดมนุษย์จะต้องรับโทษตามการกระทำของตนเอง...พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) ...ในเมื่อมนุษย์ทำบาป มนุษย์จึงต้องรับค่าจ้าง

ของบาปโดยการรับความทุกข์ทรมานในบึงไฟนรกชั่วฉับนิรันดร์ ซึ่งนับว่าเป็นความตายครั้งที่สอง (วิวรณ์ 20:13-14)

ผู้อ่านที่รัก...ถ้าเราสตัยชื้อกับตัวของเรา และสำรวจจิตใจของเราแล้ว เราก็ต้องยอมรับว่า เราได้ทำหลายสิ่งทีขัดกับมโนธรรมและกฎศีลธรรมที่ดิงามในใจของเรา ดังนั้นเราจะต้องรับผิชอบต่อการกระทำของเราเมื่อจากโลกนี้ไป...แต่ด้วยความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ไม่ปรารถนาให้มนุษย์ต้องพินาศในนรกเลย แต่พระองค์ก็ทรงยุติธรรม พระองค์จะทรงถือว่าความบาปที่มนุษย์ทำนั้นไม่มีโทษก็ไม่ได้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงจัดเตรียมทางรอดจากบาปให้แก่มนุษย์ โดยการให้พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามารับสภาพเป็นมนุษย์ในโลกเมื่อประมาณ 2000 ปีที่แล้ว...พระเยซูคริสต์ได้ทรงยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ก็เพื่อที่จะใช้ร่างกายของพระองค์รับโทษบาปแทนมวลมนุษยชาติ...

ในเมื่อท่านได้รู้ถึงการงานของจิตสำนึกผิชอบที่อยู่ในตัวของท่านแล้ว อยากให้ท่านทราบ ว่า คราบไคที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็มีโอกาสที่จะได้รับการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า เพียงแต่ท่านยอมสารภาพความผิชอบต่อพระองค์ และทูลขอความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์พระองค์ก็จะทรงรับโทษความผิชอบแทนท่านทันที ดังนั้นเมื่อท่านจากโลกนี้ไป ท่านก็จะไม่ต้องพบกับการศึกษาจากพระเจ้าอีกต่อไป เพราะพระเยซูคริสต์ได้ทรงรับโทษบาปแทนท่านแล้ว และพระเจ้าท่านจะให้ท่านได้อยู่บนสวรรค์กับพระองค์ตลอดไป...

ผู้อ่านที่รัก...พระเจ้าทรงรักและห่วงใยท่าน พระองค์ทรงทราบถึงความผิชอบที่อยู่ในชีวิตของท่าน พระองค์ปรารถนาที่จะช่วยท่าน และอยากให้ท่านหันกลับมาหาพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงบังคับท่าน พระองค์ให้ท่านมีอิสระในการตัดสินใจ...ถ้าท่านปรารถนาที่จะให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้ช่วยท่านให้รอดจากบาปแล้ว ขอให้ท่านอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้...

“ข้าแต่พระเจ้า...ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าในชีวิตของข้าพระองค์มีความบาปหลายอย่างทีซ่อนอยู่ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษความผิชอบให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ขอขอบพระคุณพระองค์ทีทรงให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้รับโทษความผิชอบแทนข้าพระองค์ และขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ทีจะดำเนินชีวิตให้เป็นทีพอพระทัยของพระองค์เถิด อาเมน”...

ถ้าท่านได้ทูลต่อพระองค์ด้วยใจจริงแล้ว ขอให้ท่านมั่นใจเถิดว่าพระเจ้าได้ทรงอภัยโทษความผิชอบให้แก่ท่านแล้ว และพระองค์จะเป็นผู้นำทางชีวิตของท่านตลอดไปท่านสามารถทีจะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ของท่านให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่าง

ใบตัดสินใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน "จิตสำนึกผิดชอบของมนุษย์" แล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้อ่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากจะทำร่วมกับสภามิชนพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดสินใจไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ.....บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก).....ถนน.....

หมู่บ้าน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัส.....โทรศัพท์.....

ฟิลิปปินส์

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15
 ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกร สัทธาภิรมย์ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com